

Gömöri György

**EGY ERDÉLYI GRÓF BESZÁMOL
BÉCSRŐL (1744)**

Tél végén Bécs városában áll a bál.
Az előkelőbbje szánkózni, meg fényes bálba jár.
Ilyenkor néha megesnek furcsa dolgok is:
Felséges Császárnőnk a minap maszkarában,
bohócruhában ment a bálba, ahol úgy
tolongtak, hogy összevissza lökdösték szegényt.
Különben a török követ, mint hallom, ezt jelenti:
„Ezek a gyaurok mindnyájan sült bolondok.
Vannak napok, amikor bolondoskodás folyik,
álorcában járnak farsangi táncot,
aztán meg másnap mind templomba mennek,
ahol hamut szórnak a saját fejükre.”
Hanem ez a követ aligha tudja, hogy mi van
a Stefanskirche tetején? Egy emberi kezét
formáló szobor fügét mutat az egész török
birodalomnak. Milyen sok múlik
egy *majdnemen*: kétszer is vívta a szultán,
mégsem, mégsem tudta bevenni büszke Bécsset.

Mozgó Világ, 2010/5.

(Gömöri György 1934-ben született Budapesten. Verset, esszét és tanulmányt is ír, műfordítással foglalkozik.)